

10. Arne Oddvar Langrind

Arne Odvar Langrind blei født 11. januar 1922. (Odvar med en d er brukt i klokkeboka ved dåpen og på minnestøtta, mens Oddvar med to d-er er brukt i dødsannonsen.) Arnes far var hustømmermann Johan Anton Langrind og moren Karoline f. Braathen. De bodde i Skolegata der Arne vokste opp. Arne Langrind var en aktiv gutt og var med i guttemusikken, leikarringen og spilte fotball på Kifs gutte- og juniorlag. Da han blei noe eldre, var det sangen som overtok interessen, og han blei med i Mannsangforeningen. Han fikk arbeid i våpenfabrikken. Våren 1944 dro han til skogs og blei med i Milorg. Her kom han med i celle 1 som også fikk kodeordet Chasewater. Hovedoppdraget var å beskytte Flesaker transformatorstasjon, Hakavik kraftstasjon og transformatorstasjoner på Skollenborg og Kongsberg. Gruppa blei plassert i hytter på åsryggen mellom Eikern og Krekling, og Arne Langrind på Gunhildrudsetra sammen med Henry Ormåsen, Ove Mohagen, Reidulf Larsen, Cato Skarpås, Georg Ellingsen og Trygve Nyheim. De fikk våpenopplæring og tok imot slipp fra Storbritannia 21. februar 1945. Så i april får personalet i et tysk fly øye på røyk fra pipa og klær til tørk. Kl. 03 på morgenen 24. april kommer to tyske lastebiler med 29 mann til Hakavik. Tyskerne blir satt av og begynner marsjen opp mot Gunhildrudsetra. Denne morgenen er Arne Langrind på vakt, og han har rodd ut på vannet for å få bedre oversikt. Han observerer at tyskerne kommer, fossror inn til land og løper til hytta. Han kommer akkurat til døra da kulene slår inn i ryggen og hodet hans og inn i setra. Han døde momentant. Reidulf Larsen treffes i brystet og dør etter 2-3 timer. Carlo Skarpås treffes i magen og Ove Mohagen i skuldra og etterpå i brystet. Mohagen forbindes av tyske sanitetssoldater, pakkes i en sovepose og fraktes etter hvert til Kongsberg sjukehus og seinere til Aker sjukehus. Han overlever og kommer ut av sjukehuset på høsten. Georg Ellingsen og Trygve Nyheim kommer seg ut vinduet, men Nyheim blei skutt ute i skogen på vei til Tvillingsvannsstua der de skal varsle de andre. Ellingsen klarer seg videre. Harry Ormaasen blir slengt i veggen og holdes i sjakk. Han tas til fange, men blir befriidd etter en skuddveksling der flere tyskere dør.

Minnestøtte Gunhildrudseter Foto: Dag Kristoffersen

14 dager seinere kommer freden. De døde er da frakta til Kongsberg. 23. mai offentliggjøres dødsannonсен til Arne Langgrid med en omtale av han og hva som skjedde. Dødsannonсен er datert 15. mai, men episoden hadde sikkert blitt formidla til foreldrene Karoline og Anton før dette. Lørdag 26. mai bisettes Arne Langrind og Carlo Skarpås i kirken. Kirken er fylt til trengsel og folk står utafor. Det antas at 3000 er til stede. Mannskorvennene sang, og Henry Ormaasen som selv hadde vært med på Gunhildrudsetra, var en av marskalkene som førte urnene til kirkegården. Byorkesteret gikk først med hjemmestyrkene utover til kirkegården. Den var full av mennesker når urnene med Langrind og Skarpås blei satt ned. Seremonien blei avslutta med sang fra Mannssangforeningen og Kongsberg blanda kor og helt til slutt blei Mannssangforeningens fane senka med ærbødighet over gravene.

Det kom seinere opp en minnestein over de to på kirkegården, og på årsdagen 24. april 1948 blei det satt opp ei minnestøtte over de fire døde nordmennene på Gunhildrudseter. Sjølve seterbygningen sprengte tyskerne før de var ferdig på setra.

Minnestøtte og gravstein. Fotografert juli 2021 Dag Kristoffersen

Nærbilde gravstøtte/minnestøtte kirkegården. Foto: Dag Kristoffersen

Lørdag 2. oktober 1948 mottok mor Karoline Langrind og bror av Arne Krigsmedaljen Post Mortem for Arne Langrind.